

Karen Podevyn (39) is helpdeskmedewerker bij de IT-dienst van AZ Lokeren en woont zelf in de stad.

“Het ziekenhuis van Lokeren heeft ondersteuning nodig in plaats van deze uitholling.”

Het einde van het algemeen ziekenhuis in Lokeren. Dat klinkt dramatisch, maar het komt er in het kort wel op neer. De ziekenhuizen van Sint-Niklaas en Lokeren fuseren en heel wat algemene diensten en afdelingen verhuizen naar het hoofdziekenhuis. Lokeren houdt slechts een kleine ‘pop-up’ spoeddienst en enkele kleinere afdelingen over. “Het is beslist, we kunnen er als vakbond niets meer aan veranderen. Maar we kunnen wel de bewoners van Lokeren laten weten wat er staat te gebeuren, want de meesten weten zelfs niet dat hun ziekenhuis dreigt te verdwijnen.” Afgelopen maand lanceerden ACV Openbare Diensten en ACOD een affichecampagne.

Militant Karen Podevyn (39) is een van de drijvende krachten achter de affichecampagne die de voorbije weken het Lokerse straatbeeld kleurde. “Ik werk er al sinds 2003 en ben twee jaar later

FOTOGRAFIE
Anton Coene

TEKST
Timothy Puype

begonnen als militant. Dat engagement kreeg ik met de paplepel mee in mijn familie. Ik ben nu de enige militant die opkomt voor de statutaire medewerkers. Ik heb soms het gevoel dat ik nog weinig in de pap te brokken heb, maar ik geef niet op.

“In september 2020 kondigde de directie van het fusieziekenhuis haar definitieve plannen aan. Die waren helemaal anders dan wat er eerst was aangekondigd. Er zou geen enkele dienst sluiten in Lokeren, maar dat bleek plots helemaal anders uit te draaien. Alle kritieke diensten verdwijnen en er komt een ‘unicum’ in de plaats: een ‘proxy-spoeddienst’, die enkel open is van 8 tot 20 uur. Buiten die uren moeten Lokeraars naar Gent, Sint-Niklaas of Dendermonde. Een permanente huisartsenwachtpost is geen volwaardig alternatief. Dat nieuwe type van spoeddienst is bovendien nog niet wettelijk geregeld, dus er is geen zekerheid dat de plannen die nu op tafel liggen, kunnen doorgaan.”

“De vorige minister van Volksgezondheid Maggie De Block vond dat ziekenhuizen meer moeten samenwerken en dat niet elke specialiteit in elk ziekenhuis moet uitgebouwd worden. Lokeren is het kleinste ziekenhuis van Vlaanderen, samenwerken is dus noodzakelijk. Maar daarom moet het ziekenhuis zelf niet verdwijnen of helemaal uitgehold worden.”

“De beslissing is al lang gevallen. We hebben betoogd bij het stadhuis toen er nog geen definitieve keuzes waren gemaakt. Uiteindelijk werden de beslissingen boven ons hoofd genomen. Daar kunnen we niets meer aan veranderen. Toch ga ik nu de straat op met affiches. Samen met heel wat vrijwilligers verdelen we zo’n 15.000 affiches via de brievenbussen. We vragen aan iedereen om die aan het raam op te hangen, uit solidariteit met de medewerkers in ons lokaal ziekenhuis die niet weten wat hen te wachten staat. En ik kan nu al zien dat het goed wordt opgepikt.”